

PLENUMVERGADERING

van

DONDERDAG 15 JULI 2017

Namiddag

Vraag van mevrouw Valerie Van Peel aan de staatssecretaris voor Armoedebestrijding, Gelijke Kansen, Personen met een beperking, en Wetenschapsbeleid, belast met Grote Steden, toegevoegd aan de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, over "het advies van Unia over het boerkiniverbod in steden" (nr. P2240)

Valerie Van Peel (N-VA): Mevrouw de staatssecretaris, er zijn nog zekerheden in het leven: als de komkommertijd eraan komt, dan vindt Unia altijd nog wel een nutteloos debat om aan te zwengelen.

Verschillende steden en gemeenten verbieden vandaag de boerkini in hun zwembaden. Die kregen gisteren allemaal een advies van Unia in hun brievenbus. Daarmee pookt die instelling een discussie op die wat mij betreft nooit een discussie had moeten zijn, en dat op een dag nadat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens een positieve uitspraak deed over het boerkaverbod.

Unia mag adviezen geven, maar ik mag ze, samen met mijn fractie, compleet onzinnig vinden. Nu wil ik in veel meegaan, maar ontkennen dat een boerkini de uiting is van ongelijkheid tussen mannen en vrouwen, is het zonlicht ontkennen. Het Grondwettelijk Hof heeft over het boerkaverbod letterlijk geoordeeld dat het de gelijkheid tussen mannen en vrouwen bevordert. Wel, hetzelfde geldt voor het boerkiniverbod. Men kan als maatschappij in zo'n debat op eieren blijven lopen, maar op lange termijn weet men niet waar men eindigt. Wat mij betreft, trekken we hier de lijn.

In het advies lees ik dat Unia veel belang hecht aan autonomie en aan de beslissingsvrijheid van de betrokken vrouwen. Wat is die beslissingsvrijheid echter waard wanneer men weet dat ze wordt ingeperkt door een ongebreideld geloof in een verkeerde, mannelijke interpretatie van de Koran, die volledig gestoeld is op ongelijkheid?

Terecht volgen heel wat moslims die interpretatie van hun heilig schrift niet. Waarom zouden wij dan als maatschappij die grens niet mogen trekken? Ik citeer mensenrechtenactiviste Darya Safai: "De boerkini is geen achterpoortje om meer moslima's naar het zwembad te krijgen, maar een sterk signaal van de verspreiding van islamisme is onze maatschappij. De meeste moslims zijn helemaal niet geneigd deze kleding aan te trekken en toch zouden wij dat ultieme symbool van discriminatie moeten aanvaarden in de Europese Gemeenschap". Misschien moet ons zogenaamd instituut tegen discriminatie dat toch eens laten insijpelen.

Mevrouw de staatssecretaris, ik heb de volgende vragen voor u.

OCMW-voorzitter van Antwerpen Fons Duchateau heeft al gezegd dat hij het advies naast zich neerlegt. Ik denk dat hij niet de enige zal zijn, maar hoe bindend is het advies?

In het advies is er sprake van dat Unia enkele klachten zou hebben ontvangen. Ik wil wel eens weten over hoeveel klachten het gaat.

Staatssecretaris **Zuhail Demir**: Mevrouw Van Peel, u brengt een belangrijk maatschappelijk fenomeen, waarmee wij steeds vaker worden geconfronteerd, aan de orde en hierbij rijst de vraag hoe wij daarmee moeten omgaan.

Unia heeft een aanbeveling gestuurd naar de lokale besturen die zich de voorbije jaren over de rechtmatigheid van een verbod op de boerkini hadden geïnformeerd, en naar wie melding heeft gedaan naar aanleiding van het verbod. In 2015 ging het om 20 meldingen, in 2016 waren het er 11. Bij die meldingen zijn ook die gerekend van personen die hun tevredenheid hebben geuit over het instellen van een verbod. Het is opvallend dat de discussie kennelijk een Vlaamse aangelegenheid is. Geen enkele melding heeft betrekking op Franstalig België. Stellen dat Unia hier ingaat op een groot maatschappelijk probleem, zou de waarheid ernstig geweld aandoen. Ik ben dan ook geneigd om Antwerpse schepen Duchateau te volgen in zijn analyse dat Unia van een non-probleem een probleem heeft gemaakt. (*Protest van mevrouw Detiège*)

Mag ik de linkerkant van het Parlement vragen om wat rustig te blijven; op bepaalde momenten moet men grenzen stellen in onze samenleving. Mevrouw Detiège is zich kennelijk aan het opwinden.

De juridische waarde van een dergelijk advies of aanbeveling is in ieder geval richtinggevend. Het is een mening van Unia en niet meer dan dat.

Ik zal drie heel korte opmerkingen in verband met het advies meegeven.

Het verbod om een boerkini te dragen, is geen rechtsfilosofisch probleem dat wordt onderzocht door enkele juristen van Unia of professoren aan de universiteit. Het betreft een breed maatschappelijk fenomeen dat wij steeds meer zien in onze samenleving. Het gaat om de bescherming van vrouwen, opdat zij zich ten volle kunnen ontplooien. Daarom ben ik tegen de boerka en ook tegen de boerkini, behalve voor topsporters of wanneer iemand zware letsels wil verbergen.

Voor de meeste vrouwen uit de moslimgemeenschap betreft het hier geen rechtsfilosofisch debat, het gaat om *peer pressure*. De boerkini toelaten zal, vrees ik, alleen maar tot gevolg hebben dat binnenkort bijna elke moslima de boerkini zal dragen, uiteraard allemaal onder de noemer van de grote vrijheid, omdat ze zich daar zozegzegd goed bij voelen, wat ik ten zeerste betwijfel.

Dit is ook mijn kritiek aan Unia. Het wordt tijd, hoog tijd dat die instelling, hoe onafhankelijk ook, die werkt met belastinggeld, mee evolueert samen met de rechtspraak. Het Hof van Justitie heeft dat reeds gedaan met het arrest-Achbita. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft dat recent ook gedaan, met de bevestiging van het verbod op gezichtsbedekkende kledij. Met het boerkiniadvies mist Unia andermaal de kans om zich aan te sluiten bij di evolutie, een evolutie die minder uitgaat van vrijheid-blijheid en die duidelijk grenzen stelt aan de vrijheid.

Valerie Van Peel (N-VA): Mevrouw de staatssecretaris, het zal geen verrassing zijn – dat zou het voor niemand mogen zijn – dat ik uw insteek helemaal volg. Ik hoop inderdaad dat Unia eens wakker wordt. Als de maatschappij immers geen grenzen trekt waar de gelijkheid tussen mannen en vrouwen op het spel staat, dan vallen er geen grenzen meer te trekken.

Het incident is gesloten.